

Leto 2015 v Galerii Slováckého muzea

V letošním roce proběhly v Galerii Slováckého muzea v době letních prázdnin a Letní filmové školy tři zajímavé výstavy (2. 7.–13. 9. 2015). V přízemí se poprvé představili mladí umělci Tomáš Absolon¹ a Tadeáš Kotrba² a rovnou se svým novým letošním společným výtvarným projektem *My Taste in Women, Damn, I Love You*, který vznikl na španělském ostrově Mallorca, kde v současnosti Tomáš Absolon žije a tvoří. Oba autoři se velmi dobře znají již od studií na uherskohradištské „umprumce“ a v Praze dokonce sdílejí společný ateliér. Ovšem ani práce na společné téma a v jednotném formátu neznamenala, že by se snad chtěli výrazem nebo formou přizpůsobit jeden druhému. Tady zůstávají zcela autonomní, originální a čitelní. Absolonovy malby na papíře abstrahují reálnou vzpomínku, přetransformovává ji do vizuální zkratky, jednoduchých linií a tvarů. V dílech se tak objevují téměř technické prvky (šablony) společně s atmosférickými efekty a dalšími impresemi, které odrážejí zároveň umělcovy niterné emoce. Práce Tadeáše Kotrby se pohybují na pomezí krajinomalby a figury. Je konkrétnější. Jeho malby, to jsou výseče vzpomínek v paměti na ženy, občasy v náznacích nebo mizející, či zdánlivě nedokončené. Vtahuje diváka do svého intimního světa, jakoby ani nechtěl říci vše, a nechat i na něm možnost hledání významů a dalších interpretací.

Ve velkém sále prvního patra měli návštěvníci možnost nahlédnout pod pokličku tvorby vynikajícího malíře a kreslíře Martina Zálešáka. Umělec pochází ze Slovácka ze známé umělecké rodiny (praděd Štěpán Zálešák byl významný sochař sakrálních motivů, své stopy zanechal i zde v Uherském Hradišti ve farním kostele sv. Františka Xaverského). Staré přísloví říká, „jablko nepadá daleko od stromu“, a v Martinově případě se zcela jistě

naplnilo. Logicky umělecký talent, který mu byl do vínku dán, dále rozvíjel. Nejprve při studiu na Střední uměleckoprůmyslové škole v Uherském Hradišti. Po skončení vojenské služby a krátké reklamní epizodě (pracoval pro brněnské veletrhy) pak na Akademii výtvarných umění v Praze v ateliéru profesora Jiřího Sopka. Když vzpomínáme na jeho začátky a další práci, nemůžeme opomenout ani třináctileté působení na Fakultě výtvarného umění při Vysokém učení technickém v Brně v ateliéru Jiřího Načeradského, kdy měl možnost poznat výtvarnou práci i z té opačné strany jako pedagog. Nyní žije a pracuje v sepětí s přírodou na předměstí Brna (Dvorska), kromě volné malby a kresby se zabývá také restaurátorskou prací. V letošním roce se opět vrátil do školství a jako výtvarný pedagog se věnuje výchově uměleckého dorostu v Brně na Střední uměleckoprůmyslové škole.

Martin Zálešák.

Na české mnohavrstevné výtvarné scéně se pravidelně začal objevovat v devadesátých letech 20. století. Jeho malba, která se odvrací od postmoderny a distancuje od módních směrů, se stala příjemným oživením a překvapením. Do širšího povědomí se zapsal osobitým přístupem ke světu přírody, k bující i uvadající vegetaci. Obrací se k tradici ve smyslu vědomého respektování její kontinuity v širokém časovém záběru. „...*Fascinuje jej iluzionismus holandského baroka i arcimboldovské kompozice, v nichž se snoubí veristická vyobrazení s fantazií a smyslem pro bizarnost*“ (Jana Vránová). S velkým nasazením však sleduje vlastní linii. Pozoruje proces a růst přírodních jevů, prolínání přírodních organismů, jejich vršení, prorůstání i zánik. Zviditelňuje strukturu přírodních organismů, kterou přehodnocuje v monumentální a nadčasové metafory. Podněty nachází v bezprostředním okolí (trávy, květiny, odpadky, zelí, brambory, rajčatová nať ad.). Rozměrná plátna jsou zaplňována hustou spleť rostlinstva s přírodopisnou věrností. Z obrazů Martina Zálešáka vyzařuje radost z malování a práce s barvou. „*Promalované detaily rostlin a plodů, které jsou malířovým častým námětem, skrývají několik symbolických rovin. Staromistrovskou technikou ztvárňuje suché trávy, plody, ovoce, zeleninu. Najdeme v nich i filozofický podtext, neboť svět je zde zobrazen prostřednictvím jednotlivostí. A jestliže se filozofové opakovaně ptají, zda podstata světa spočívá v celku nebo v detailech, pak Zálešákovy obrazy Brambory, Vejce či Ryby mohou být jasnou odpovědí*“ (Radek Horáček).

Neoddělitelnou součástí Zálešákovy tvorby je precizní a brilantní kresba. Zde se mu dostalo zatím největšího ocenění na Středoevropském bienále v roce 2012, kde získal Cenu Grand Prix. „... *optikou jemu vlastní zaznamenává detaily rostlin, plodů, rašení i usychání, atmosféru plného slunce i blížící se bouře. Promalovává a prokresluje ten věčný koloběh v přírodě, vznik, zánik, jednotlivost i celek. Vede diváky ke zvláštní nové vnímavosti krásy,*

Vernisáž výstavy obrazů a kreseb Martina Zálešáka v Galerii Slováckého muzea. Foto L. Chvalkovský.

Výstava obrazů a kreseb Martina Zálešáka v Galerii Slováckého muzea. Detail instalace. Foto L. Chvalkovský.

Pohled do instalace výstavy obrazů a kreseb Martina Zálešáka v Galerii Slováckého muzea. Foto L. Chvalkovský.

kteou v našem životním rytmu a chaosu přehlédneme“ (Jana Potužáková). V letošním roce vítězové jednotlivých ročníků dostali v Plzni možnost větší prezentace na výstavě Jiný pohled, kde byly prezentovány nejen kresby, ale i malby.

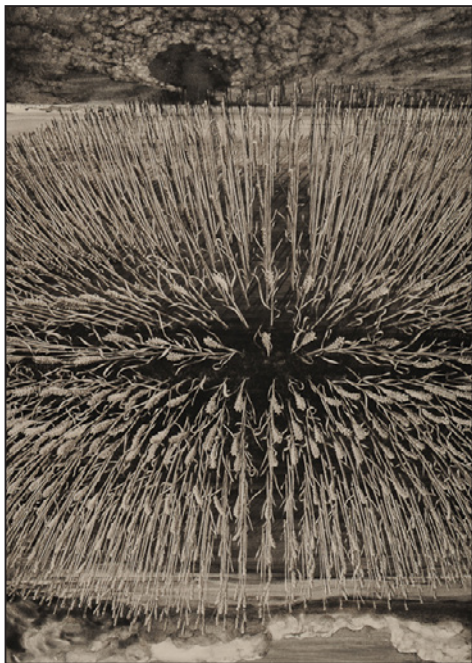
V Uherském Hradišti měli návštěvníci možnost seznámit se především se současným dílem s občasnými exkurzemi do minulosti, které se však v určitých momentech setkávaly a vytvářely kompaktní celek.

A do třetice dobrého a zlého, v malém sále jsme měli jedinečnou příležitost setkat se se specifickou výtvarnou tvorbou Františka Antonína Skály ml. – loutkami a výtvarnými scénami pro nový český film *Malý pán*. Film a vizuální umění spolu vedou zvláštní dialog. Jedno však mají společné. Vnímavého diváka, který si klade otázky a hledá odpovědi. Zpracování využívá klasické loutkové podání, které je zasazeno do reálného prostředí lesa. Tento typ realizace nabízí prostor pro vytvoření takového světa, který napomáhá rozvíjet dětskou fantazii, a zároveň přináší určité klasické prvky umění, které je v dnešní době vytlačováno animací. Naivitě prostředků odpovídá i zachování odkrytého vodění loutek. Loutky jsou tedy přiznanými loutkami, les je lesem, voda vo-

dou a oheň ohněm. Nová loutková pohádka *Malý Pán* vznikla na motivy úspěšné knihy „Velká cesta Malého pána“ Lenky Uhlířové a Jiřího Stacha. Na vernisáži režisér Radek Beran přiblížil některé zajímavé momenty z natáčení filmu. Dovezl i několik loutek,

Martin Zálešák, *Makovice*, 1995, olej, plátno, 350×350 mm. Foto archiv autora.

Martin Zálešák, *Noc a den*, 2012, tuš, papír, 970×685 mm; z kolekce kreseb oceněných na Středoevropském bienále kresby v Plzni. Foto archiv autora.

Martin Zálešák, *Podvečer*, 2014, tuš, papír, 810×580 mm. Foto archiv autora.

kteře přímo ve filmu hrály, takže jsme mohli nahlédnout i do zákulisí. První klapka padla v jihočeských lesích kolem Písku, kde se filmaři na tři měsíce usídlili. Film vznikl klasickou filmařskou technikou v reálném prostředí i ateliérech. Je výjimečný i uměleckou stránkou, kterou mu vtiskl mladý výtvarník František Antonín Skála ml. Navazuje na tradici vynikající české loutkové tvorby mnohokrát oceněné i v zahraničí. Strhující příběh vezme diváky na pozoruhodné dobrodružství, ve kterém Malý pán hledá, co mu schází. Příběh ho seznámí s Prázdňou hlavou, zavede ho do Plujícího města anebo do nebezpečného Lesa stínů. Najde nakonec Malý pán to, co mu schází? A co to vlastně je?

Poznámky:

1 **Tomáš Absolon**, *15. 12. 1987 Uherské Hradiště.

Studia: Střední uměleckoprůmyslová škola v Uherském Hradišti (2003–2007, obor: užitá a dekorativní malba v architektuře a propagaci, M. Malina), Akademie výtvarných umění v Praze (2007–2013, ateliér malba III., M. Rittstein, 2007–2011, ateliér kresby, J. Petrboř, 2012–2013)

• **Studijní pobyt:** 2011–2012 Vysoká škola umělecká v Praze (ateliér Jiřih Černického, ateliér hostujícího Floriana Pumhösla) • Od roku 2014 žije a tvoří střídavě na Mallorce, v Praze a v Uherském Hradišti.

Sympozia: 2012 Kutná Hora, XII. sympozium současného umění Jenewein – Kutná Hora.

Výstavy samostatné: 2009 Praha, Chemistry Gallery (s V. Misařem), 2010 Praha, Galerie Via Art (s J. Achrem), 2011 Praha, Trafo galerie, Spolu práce (s I. Hosnedlem a T. Prchalem); Prostějov, Muzeum Prostějovska; Kolín, Městské divadlo, Noční práce, 2012 Zlín, Hvězdárna; Praha, MU Koncept, Věc nikoho, 2013 Jihlava, Galerie Půda, Tomáš Absolon/ Vzorové dny, 2014 Praha, KIV Gallery, Lucky Strike; Brno, Fait Gallery Preview, Monet On My Mind, 2015 Brusel (B), Popposition Off Fair, (KIV Gallery) s M. Večeřovou; Uherské Hradiště, Galerie Slováckého muzea, My Teste Woman/ Damn, I love You (s T. Kotrbou).

Výstavy kolektivní: 2008 České Budějovice, Alšova jihočeská galerie, Wortnerův dům, Ateliér Malba III prof. Michaela Rittsteina, 2010 Praha, Meetfactory, Artyčok. tv Artfair, 2011 Praha, FA ČVUT, Figurama 11; Praha, Galerie Národ-

Malý pán.

ní technické knihovny, Figurama 11, Praha, Trafačka, Spolupráce, 2012 Zlín, Univerzita Tomáše Bati, Figurama 12; Praha, Ruzyně, Letiště V. Havla, Figurama 12; Praha, KC, Intruder; Praha, FA ČVAT, Figurama 12; Plzeň, Avalon Business Centre; Praha, bývalé energetické podniky, INTRUDER; Litomyšl, zámek, Cukr a bič; Kutná Hora, Galerie Felixe Jeneweina, XII. sympozium současného umění, 2013 Praha, Národní galerie, Veletržní palác, Diplomanti AVU 2013; Praha, Galerie AVU, Salon d'Apollon; Brno, Galerie Luxfer, Krize beze smyslu; Praha, Via Art Gallery, Participac, 2014 Rotterdam (NL), Tjchisch Centrum, Topography; Palma (E), Stefan Lundgren Gallery, Painting the Sky Blue.

Zastoupení ve veřejných sbírkách: Fait Gallery Brno.

Literatura: odborný tisk, časopisy, noviny: P a v l o v á, Jana. Tomáš Absolon: Vzorové dny. *Kulturní noviny* 16/2013, I. družstevní list pro společnost, politiku a umění. Kultura a umění, 14. 4. 2013.

2 **Tadeáš Kotrba**, *8. 11. 1986 Valašské Meziříčí.

Studia: Střední uměleckoprůmyslová škola v Uherském Hradišti (2002–2006, obor: propagační grafika a výtvarnictví, K. Mikel), Akademie výtvarných umění v Praze (2006–2012, ateliér grafiky, J. Lindovský, (2006–2009, ateliér hostujícího Jana Mertý, 2009–2010, ateliér malby III, M. Rittstein, 2010–2012) • **Studijní pobyt:** 2011 Londýn, Central Saint Martins College of Art and Design • **Činnost:** v průběhu studia se věnoval velkoformátovým grafikám, ilustroval práce irského spisovatele Jamese Joyce Kočka a čert; zpracovává téma krajiny a stopy v ní, které vychází z osobních zážitků, z prostředí, v němž se pohybuje (horská, městská krajina); klade důraz na atmosféru obrazu; jeho interpretace krajiny je velmi subtilní až snová; často jej tvoří nějaký pohádkový příběh, kde procitujeme jisté tajemství

děje; malba signalizuje zkušenost s grafikou, obrazy nesou stopy linek vymezujících prostor děje a místa; kombinace barevných ploch a subtilních čar má tajemnou vztahovost a provokuje fantazii, vše často doplňováno stínovými poutníky (podobné krajině, jakou popisuje Alfréd Kubín ve své knize Země snivců).

Ceny: 2007, 2008 Praha, Čestné uznání v soutěži Grafika roku, kategorie C.

Výstavy samostatné: 2010 Praha, Společnost pro záchranu kulturních hodnot Studio Paměť (s H. Šuranskou), 2011 Rožnov pod Radhoštěm, Galerie CreArs, Marius Kotrba&Tadeáš Kotrba; Praha, Galerie Via Art, Napůl (s I. Svobodovou), 2012 Náchod, Galerie výtvarného umění, zámecká jízdárna, Stopy; Frýdek-Místek, Langův dům, Stopy v krajině, 2013 Uherské Hradiště, Café Portal, Zátíší a krajina (s T. Absolonem), 2015 Ostrava, Industrial Gallery, Úlomky zbylé exotičnosti; Praha, Chemistry Gallery, Schvácen kráčel jsem tmavými houštinami; Kutná Hora, Galerie Středočeského kraje, Vzpomínky zpola porušené; Uherské Hradiště, Galerie Slováckého muzea (s T. Absolonem), My Taste in Women/ Damn, I Love You.

Výstavy kolektivní: 2004 Uherské Hradiště, Slovácké divadlo, Othello, 2007 Praha, Galerie AVU, I. D. E. G. O., 2008 Budapešť, Lénna & Rosseli Gallery, Hall of Hungarian Creative Arts Českého centra v Budapešti, Graph East; Praha, Clam-Gallasův palác, XIV. ročník Grafika roku, 2009 Praha, Clam-Gallasův palác, Grafika roku; Bitola (Makedonie), 6. ročník Trienále grafiky, 2010 Praha, Clam-Gallasův palác, Grafika roku; Praha, The Chemistry Gallery, Best of Klausury; Praha, Galerie Paměť, V Grafice, XV. ročník, Grafika roku, 2010 Praha, The Chemistry Gallery, Best of Klausury, 2011 Londýn (GB), The Bayem Shaw Gallery, The Tent, 2012 Praha, The Chemistry Gallery, Diplomky 2012; Praha, NG, Veletržní palác, Diplomanti AVU 2012; Praha, Prádelna Nohnice, Umělecké tržiště; Londýn (GB), The Royal Academy of Arts, Summer Exhibition; Vídeň (A), Velvyslanectví ČR, Ein Dutzend Jahre Malerei III, 2013 Praha, Galerie Hollar, Mladá grafika; Praha, Letohrádek Hvězda, Netušený prostor na pomezí krajiny a duše; Valašské Meziříčí, Galerie Sýpka, Trienále Válméz, Cena Rudolfa Schlattauera, 2014 Praha, Karlín Studios, GEN 2:7-18; Praha, Galerie Národní technické knihovny, Ustavující průběžnost čar, 2015 Praha, Nová síň, Contemporary art 2015.

Ilustrace: 2011 James Joyce, Kočka a čert. Nakladatelství Meander.

Literatura: katalogy: Bakonyvári, M., A., A graph-East című Nemzetközi Grafikai Kiállítás a Léna&Roselli Galéria rendezte a Magyar Alkotóművészek Házában. Budapešť, 2008; Čermáková, B., Hendrych, J., Diplomanti AVU 2012. AVU Praha, NG Praha, Veletržní palác, Praha, 2012; Gorevski, V., 6. mezinárodní trienále grafiky. Ústav pro zachování kulturních památek a muzeum Bitola, 2009; Tokoš, V., Tadeáš Kotrba/ Stopy. GVU Náchod, 2012.

Odborný tisk, časopisy, noviny: Drabina, Kamil. Mária a Tadeáš Kotrbovi vystavují v galerii Crears v Rožnově. *Spektrum Rožnovska* 21, č. 3, s. 4 (3. 2. 2011); K l e v i s o v á, Naďa. Výběr z výběru. *Magazín Víkend, páteční příloha Hospodářských novin* 56, č. 34, s. 34–35 (24. 8. 2012), *W o h l m u t h*, Radek. Diplomky AU. *Art + Antiques* 10, č. 7–8, s. 103 (13. 7. 2012).

3 Martin Zálešák, *2. 8. 1959 Uherské Hradiště.

Studia: Střední uměleckoprůmyslová škola v Uherském Hradišti (1974–1978, obor: užitá a dekorativní malba v architektuře a propagaci, J. Gajdoš), Akademie výtvarných umění v Praze (1985–1991, monumentální malba, J. Sopko, R. Kolář)

Studijní pobyt: 1988 Gruzie, 1993, 1994, 1995 Itálie, 1993 Německo, 1993, 1999 Francie

Práce v propagaci a reklamě: pro BVV Brno (1978–1985); pedagogická činnost: Fakulta výtvarných umění Vysoké učení technické v Brně (1993–2007, asistent ateliéru figurálního malířství); v roce 2008 byl mezi pěti českými umělci ve finále soutěže Henkel. Art. Award.

Člen: TT klubu Brno (od roku 1998), UVU ČR, SVU Mánes (od roku 2004).

Sympozia: 1995 Vlkov, Galerie Sýpka, Plastelinové sympozium.

Výstavy samostatné (výběr): 1993 Praha, Středoevropská galerie, Vegetace, 1996 Brno, Dům umění, Procházka sítí, Martin Zálešák, malba, 1999 Lorsch, Museumszentrum; Kutná Hora, Galerie F. Jeneweina, Sankturinovský dům, Martin Zálešák, malba 1991–1999, 2002 Rožnov pod Radhoštěm, Galerie MK, 2002/2003 Brno, Galerie Aspekt, Moje příroda, 2004 Brno, Nemocnice u sv. Anny, 2006/2007 Brno, Galerie Aspekt, Moje úroda, 2007 Brno, Slévárna, Vaňkovka, Sklizeň 1997–2007, 2008 Brno, Galerie Plamínek; Velké Meziříčí, Galerie Sýpka, 2009 Lorsch (A), Museumszentrum, Uherský Brod, Panský dům, Zálešáci; Uherský Ostroh, zámek, Rafinovaná rustica (s M. Bravencem), 2010 Luhačovice, Galerie Elektra, Příroda, 2014 Veselí nad Moravou,

Galerie Jiřího Konečného, Kresby/ černobílé obrazy; Plzeň, Galerie Evropského domu/ Kresby, Grand prix 2012 (Bienále kresby), 2015 Uherské Hradiště, Galerie Slováckého muzea, Obrazy a kresby.

Výstavy kolektivní (výběr): 1991 Praha, U Hybernů, Absolventi AVU; Praha, Garáže Centrum, 1992 Praha, Středoevropská galerie, Karolinum; Praha, Středoevropská galerie, Husova ul.; Uherský Brod, Galerie Panský dům, 1993 Brno, Dům umění, Ze současné brněnské malby; Hodonín, GVU, Dům umění, Mladé setkání 93; 1994 Praha, Komerční banka Na Příkopěch, 1995 Brno, Galerie Aspekt, 1995 Vlkov, Galerie Sýpka, Plastelinové sympozium, 1998 Bechyně, Muzeum Vladimíra Preclíka, 1999 Praha, Galerie Václava Špály, Umění pro nemocnici, 1999 Uherský Brod, Galerie Panský dům, Zálešáci; Brno, Dům umění, Pedagogové FaVU, 2001 Broomhill, Major Czech Exhibition Part of the North Devon Festival Broomhill Art Hotel (Šárka Radová, Oldřich Tichý, Martin Zálešák, Olbram Zoubek), 2003/2004 Praha, Krajina domova třetího tisíciletí, 2004 Praha, SVU Mánes; Brno, Krásný nový svět, 2007 Praha, Galerie Diamant, k 120. výročí SVU Mánes, 2008 Uherský Ostroh, zámek, 2012 Litoměřice, Severočeská galerie výtvarného umění, Kostel Zvěstování P. Marii, Volný směr – setkání členů S. V. U. Mánes k 125. výročí založení spolku, 2014 Olomouc, Galerie Caesar, Strom, 2015 Blansko, Galerie města Blanska, Zahrady; Jihlava, Oblastní galerie Vysočiny, Vesnice je svět; Plzeň, Muzea a galerie v Plzni, Jiný pohled.

Zastoupen: Nadace pro současné umění Praha, Ministerstvo zahraničních věcí ČR Praha – ZÚ ČR Oslo, ZÚ ČR Řím, KB Boskovice.

Literatura: slovníky, publikace: H o r o v á, Anděla. *Nová encyklopedie českého výtvarného umění. Dodatky.* Praha: Academia, 2006; *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců. 1950–2010.* XXI., W-Ž, Ostrava: Výtvarné centrum Chagall, 2010, s. 153.

Katalogy: Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně 1993–2003. FaVUT, Brno, 2003; Kotalík, J. T., Špale V., Štíbr J. Volný směr – setkání členů S. V. U. Mánes k 125. výročí založení spolku. SČGVU Litoměřice, 2012; Mladé setkání 93. Triennale tvorby mladých výtvarníků regionu a jejich hostů. GVU, Hodonín, 1993; Rezler, A. Martin Zálešák: malba 1991–1999. Galerie F. Jeneweina 15. 9. – 30. 10. 1999, Kutná Hora, 1999; Vránová, J. Martin Zálešák. DU, Brno, 1996; Frolcová, Milada. Vladimír Zálešák/ obrazy, kresby. 2. 7. – 13. 9. 2015. GSM, Uherské

Hradiště, 2015, ISBN 978-80-87671-20-7; Darebná, Gabriela a Doricová, Dana. Jiný pohled. Tvorba laureátů Bilenále Plzeň 1996–2014 / A Different perspective / Artwork by the Laureates of the Biennial of Drawing Pilsen 1996–2014. Západočeské muzeum v Plzni, Galerie města Plzně, Galerie Jiřího Trnky 15. 10. – 29. 11. 2015. Bienále kresby Plzeň, Plzeň 2015, ISBN 978-80-260-8312-2.

Odborný tisk, časopisy, noviny: G a b r i e l o v á, Bronislava. Brněnská malba. *Lidová demokracie* (25. 6. 1993); H o r á č e k, Radek. Radostná je Zálešákova malba. *MF Dnes* (19. 11. 1996); K ů n o v á, E. Jak se prodávají obrazy. *Práce* (7. 11. 1992); Martin Zálešák ve Středoevropské galerii. *Lidová demokracie* (6. 1. 1994); P e t ř í k, Pavel. Oponentský posudek. *Ateliér 2/94*; R e i s s n e r, Martin. Brněnská malba 1990–1993 (13. 7. 1993); RT, (ND), Brněnští malíři vystavují. *Brněnský večerník* (28. 7. 1993); W a g n e r, Radan. Zálešák maluje vrstvy tajemných skrumžů. *Lidové noviny* (22. 10. 1999); Z h o ř, Igor. Místo k pozorování. *Ateliér 2/97*.

Milada Frolcová

Hradištětí „umprumáci“ v galerii Orlovna v Kroměříži

Když byla za účasti více než stovky milovníků umění z celého Zlínského kraje v úterý 20. května 2008 slavnostně otevřena nová galerie současného umění v Kroměříži, Ing. Jiří Antoš, CSc., spiritus agens a její zakladatel, hned při úvodním proslovu pronesl, že doufá, že se Orlovna¹ stane jednou z nejhezčích galerií v kraji a „...že bude startovacím místem pro začínající výtvarné umělce, kteří se tu budou každé léto setkávat a porovnávat svoje práce mezi sebou i s moderními koncepcemi a proudy výtvarného umění a také s názory veřejnosti a případných zákazníků a mecenášů [...] a že jednou nebudou turisté jezdit do Kroměříže jen za památkami UNESCO, ale také proto, že město bude známé svými výstavami a výtvarným děním.“² Myslím, že se mu jeho sen alespoň částečně splnil. Z dřívě chátrající stavby se stala velmi krásná a funkční galerie Orlovna, která si našla své stálé návštěvníky. Je „otevřena“ nejen začínajícím umělcům,

jak bylo v úvodu řečeno, ale stále častěji se ve výstavním plánu této „mladé galerie“ objevují i renomované výtvarné osobnosti. Určitě k tomu přispívá také fakt, že se Ing. Antošovi podařilo nejen přesvědčit, ale i aktivně zapojit do svého snu nejen velkou

Galerie Orlovna byla slavnostně otevřena v roce 2008.

řadu příznivců, sponzorů, ale i umělce a odborníky, kteří mu pomáhají (Orlovna opravdu začínala pouze z nadšenectví a neměla dotace ani vlastní příjmy). Nemalou roli zde přitom sehrávají bývalí absolventi Střední uměleckoprůmyslové školy v Uherském

Vernisáž výstavy 11×3, mezi umělci uprostřed Ing. Jiří Antoš, CSc., zakladatel Galerie Orlovna.

V roce 2011 se podařilo zrestaurovat technickou památku arcibiskupskou vodárnu.

Akademický malíř František Hodonský, absolvent uherskohradištské SUPŠ, profesor Akademie výtvarných umění v Praze v plenéru.

Obraz Lukáše Maliny, Bitka na Cejlu, 2010, byl vystaven na výstavě Parádní příběhy někoho jiného.

Hradišti, dnes umělci a často i pedagogové základních, středních a vysokých uměleckých škol. Historie galerie Orlovny se začala psát v roce 2008 a během osmi realizovaných výstavních sezón se uskutečnila velká řada výstav, které iniciovali nebo kurátorsky a instalačně řešili bývalí hradišští „umprumáci“ (Miroslav Malina, Lukáš Malina, Vladimír Kokolia, Rostislav Illík, Kamil Mikel ad.). Najdeme mezi nimi oborové výstavy studentů (grafika, malba, multimédia), plenary nebo workshopy, které se vždy setkaly s velkou pozorností a kladnou odezvou odborné i laické veřejnosti. Jména absolventů hradištské SUPŠ nalezneme rovněž v seznamu pozoruhodných kolektivních a autorských výstav (např. František Hodonský/ Vodní vítr 31. 8. – 4. 10. 2010; Oldřich Tichý 29. 6. – 30. 7. 2015 ad.)

Výstavní činnost galerie Orlovna byla zahájena výstavou ART MOBILE 2008,³ která se nesla v duchu úvodního slova a koncepce nového stánku umění. Svě práce zde představili studenti třetího ročníku Střední uměleckoprůmyslové školy Uherské Hradiště pod vedením akademického malíře Miroslava Maliny. Výstava byla ukončena úspěšnou aukcí vystavených děl pro sponzory, mecenáše, zájemce a sběratele moderního umění 29. června 2008 a výtěžek aukce byl použit na další rekonstrukci galerie (v té době zde nebylo osvětlení ani výstavní panely, také provoz, který je i nyní pouze přes letní sezónu, byl řešen provizorně). Studenti hradištské „umprumky“ se v obdobném duchu ve výstavním programu objevili ještě v roce 2012. Tentokrát dostal prostor 4. ročník dvou oborů, malby a grafiky. Výstava byla tematická, nazvaná Temavoda⁴ a souvisela přímo s uvedením do provozu „nového“ možného výstavního prostoru (během roku 2011 se podařilo zrestaurovat a zrekonstruovat arcibiskupskou vodárnu, která sama o sobě je nejen technickou památkou, ale i úžasným výtvarným dílem) a právě „umprumáci“ zde opět začínali. Čtrnáct mladých adeptů umění zde rozehrало své představy v různých podobách a variacích na společné téma „voda“ (s větší-

Ludmila Kovářiková na výstavě Dvě z Q vystavila pozoruhodné keramické plastiky a objekty.

Profesor Vladimír Kokolia zahájil výstavu studentů ateliéru Grafika II Vid' v roce 2013.

nou z nich se dnes setkáváme jako se studenty vysokých výtvarných škol, Akademie výtvarných umění v Praze, Fakulty výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně, Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně apod.).

Galerie Orlovna zpočátku vedle svého názvu užívala značku GO!, kterou naplňuje

po celou dobu, ať již spoluprací s hradištskou „umprumkou“ nebo dalšími umělecky zaměřenými školami všeho typu (základními uměleckými i vysokými školami). Připomeňme například profilovou výstavu prací studentů Fakulty multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně nazvanou Multimedia a design v roce 2009 nebo výstavu Ateliér grafický design z roku 2010, na nichž galerie Orlovna spolupracovala s akademickým sochařem Rostislavem Illíkem (v současnosti působí jako výtvarný pedagog na UTB, je absolventem uherskohradištské SUPŠ z let 1970–1974 v oboru tvárování strojů a nástrojů). Také zahájení výstavní sezóny roku 2013 se odehrálo ve znamení mladých. Tentokrát dostali příležitost studenti pražské Akademie výtvarných umění ateliéru prof. Vladimíra Kokolii⁵ (kdysi také hradištského umprumáka), jehož studenti a absolventi jsou na české výtvarné scéně nepřehlédnutelní. Výstava Vid⁶ byla pozoruhodná i tím, že některá vystavená díla byla vytvořena přímo v galerii Orlovna během několikadenního studentského workshopu. Studenti pracovali s nejrůznějšími náměty, obsahy, formami i technikami provedení (figura, krajina, symbolika, koncept, instalace apod.). Sympatické bylo i to, že se Kokolia

Akademický sochař Radim Hanke prezentoval svoji tvorbu v Galerii Orlovna společně s Ivo Sedláčkem v roce 2015.

s asistentkou Šárkou Trčkovou v rámci expozice nevyřazovali a zapadli mezi své „lidi“.

Téměř ve všech realizovaných kolektivních výstavách jsou svými pracemi zastoupeni bývalí hradištská „umprumáci“. Připomeňme ty nejvýznamnější 11×3, Parádní příběhy někoho jiného, Sdružení Q, Práce na papíru a z papíru/ autoři zlínského okruhu/ pocta Mariovi..., Reclusus, Pocta Hrabalovi nebo Temné hlubiny štěstí. Hned první významná společná výstava 11×3,⁷ která pro nezasvěceného mohla představovat početní úlohu nebo matematickou šifru, nastínila rozmanitost soudobé výtvarné scény. Jedenáctka představila jedenáct výrazných uměleckých individualit s přívlaskem těžko zařaditelní do soudobých ismů, kteří nepodléhají proměnlivosti „módy“, a jdou si vlastní cestou, trojka pak počet děl, kterými byl každý na výstavě zastoupen. Z jedenácti osobností, z jedenácti svérázných, obsáhlých a originálních tvůrčích výpovědí patřilo osm k absolventům uherskohradištské SUPŠ (tři z nich Miroslav Malina, Jan Pospíšil a Zdeněk Tománek jsou dnes jejími pedagogy). Tato skutečnost hovoří o kvalitě školy i v dobách totality, protože všichni zúčastnění na škole studovali v sedmdesátých letech 20. století. Dnes bychom je snad mohli nazvat umělci střední generace, kteří stále udávají tón českému výtvarnému umění (prof. Boris Jirků, bývalý rektor Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze, dnes působí na několika vysokých uměleckých školách doma i v zahraničí; prof. Vladimír Kokolia –

Instalace výstavy Radima Hanke.

malíř, grafik, básník, publicista, hudebník, pedagog AVU v Praze; akademický sochař Stefan Milkov a akademický malíř Petr Nikl, kmenoví umělci jedné z nejvýznamnějších výtvarných skupin konce osmdesátých let 20. století Tvrdohlaví; solitér, akademický malíř Oldřich Tichý ad.). V rozšířeném složení se všichni zmínění umělci setkali v Orlovně ještě jednou, symbolicky po pěti letech, na výstavě Reclusus.⁸ V roce 2010 se ve výstavě Parádní příběhy někoho jiného⁹ objevili čtyři „umprumáci“ z šesti vystavujících (Petr Bařinka, Simona Blahutová, Lucie Ferliková a Lukáš Malina). Výstavu kurátorsky a instalačně připravil a sám na ní i participoval malíř a v současnosti rovněž pedagog Lukáš Malina. Jednalo se expozici mladých umělců do 35 let se společnou „... potřebou hledání a vytváření osobních světů, kde hrdiny jsou často oni sami. Malují, kreslí a jinými způsoby zachycují příběhy z reálného světa nebo se občas zaplétají do příběhu někoho úplně jiného. Prolínají se v nich hrdinové pop-kultury, stejně jako předměty každodenního života, sny, parodovaný svět filmu, literatury nebo reklamy“ (Lukáš Malina). Většina výstav čtvrté sezóny galerie Orlovný (roku 2011) patřila ke kolektivním, ať už to byla výstava brněnského Sdružení Q¹⁰ k uctění památky básníka, dramatika, publicisty, pedagoga, překladatele a výtvarníka Ludvíka Kundery (1920–2010), spoluzakladatele skupiny Ra a Sdružení Q nebo výstava mladých umělců GET ART!/ Kromě Alenky Říše za

Akademický malíř Miroslav Malina, člen umělecké rady Galerie Orlovná.

zrcadlem¹¹ či Práce na papíru a z papíru/ autoři zlínského okruhu/ pocta Mariovi...¹²

Výtvarné umělce střední i mladší prezentované na výstavě Práce na papíru a z papíru s podtitulem autoři Zlínského okruhu spojoval jednak materiál, s nímž pracovali, a město Zlín. Nejsou však se Zlínem spojeni výhradně svým původem, jak by se z názvu výstavy mohlo zdát, ale především svou tvorbou, „*kteřá vytváří osobitý profil regionu a výrazně tak promlouvá do celkové charakteristiky soudobého českého výtvarného panoramatu*“ (Ivan Neumann). Na výstavě byli prezentováni i někteří umělci tvořící momentálně mimo region. Vzhledem k tomu, že jsou to právě ti nejmladší z vystavujících, je jejich vazba na kraj, z něhož vyšli, stále ještě velmi intenzivní. 17. května 2011 zemřel vynikající sochař evropského významu Marius Kotrba,¹³ rovněž hradištský absolvent. Výstavou, jejíž repríza proběhla například v Galerii výtvarného umění v Havlíčkově Brodě, vzdali ostatní umělci „Zlínského okruhu“ poctu tomuto výjimečnému autorovi a také ve výstavě bylo jeho dílo zastoupeno širší kolekcí.

V roce 2014 se Orlovně podařilo navázat spolupráci s etablovanými českými galeriemi a kurátory z různých míst republiky, které v Kroměříži představily okruhy svých kmenových umělců. Mezi nimi bychom našli rovněž bývalé hradištské „umprumáky“. Například Ondřeje Olivu¹⁴ v projektu Temné hlubiny štěstí,¹⁵ kterou připravila kurátor-

Z vernisáže výstavy Miroslava Maliny Strážci zahrad v roce 2015.

sky Rea Michalová z Národní galerie, a většinu již vzpomenuých umělců (M. Malina, B. Jirků, Z. Tománek ad.) v projektu pražské galerie La Femme Pocta panu Hrabalovi.¹⁴ Pouze na třech kolektivních výstavách, které galerie Orlovna zorganizovala a uspořádala do konce roku 2015, se nepodílel svou prací žádný hradištský „umprumák“. Na výše zmíněné výstavě mladých umělců GET ART! a na výstavách sdružení Corpora S¹⁶

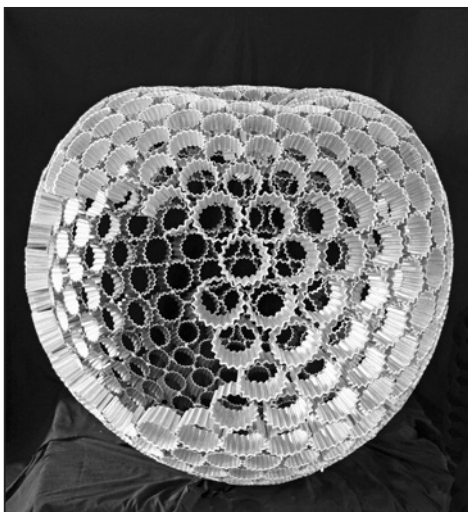
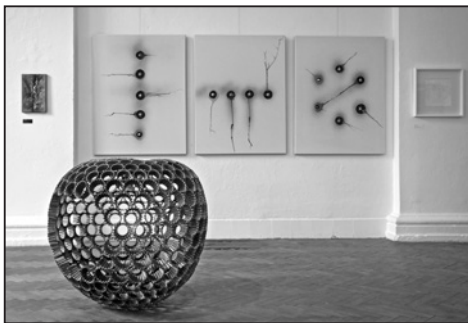
V roce 2015 vystavoval v Orlovně své obrazy významný český malíř, bývalý absolvent SUPŠ v Uherském Hradišti, Oldřich Tichý.

Aktéry zatím poslední výstavy v Galerii Orlovna byli mladí uherskohradištsí umělci Michal Malina a Ondřej Oliva.

a Female hysteria¹⁷ realizovaných v letech 2013–2014.

V kroměřížské Orlovně se během uplynulých osmi let autorsky představila řada výrazných uměleckých osobností. Je pochopitelné, že mezi nimi najdeme jména již výše vzpomenuých umělců, bývalých hradištských studentů. Neměli bychom snad jen opomenout samostatnou výstavu Františka Hodonského¹⁸ v roce 2010, při níž byla pokřtěna nová rozsáhlá umělcova monografie, projekt Petra Nikla¹⁹ a Davida Vrbíka Mluvicí voda k otevření arcibiskupské vodárny, který bychom mohli charakterizovat jako hudebně scénický obraz, který si lidé mohou sami vyzkoušet. Z dalších pak 2×PH/ Patrik Hábl/ Posedlost horizontem, v roce 2012 se představila v Rakousku žijící

Z instalace výstavy Malina není Oliva.

umělecká dvojice Eva Vajceová a Stanislav Vajce, v roce 2013 Ludmila Kovářikova (výstava 2 z Q) a v roce 2015 Oldřich Tichý/obrazy, Miroslav Malina/ Strážci zahrad a dvojice Radim Hanke & Ivo Sedláček /Od do/ nebo Michal Malina & Ondřej Oliva²⁰ ve výstavě Malina není Oliva. Všechny tyto výstavy zajímaly nejen kroměřížskou veřejnost, přijeli sem i návštěvníci z jiných koutů republiky a ze zahraničí. Na závěr musíme ještě připomenout, že grafickou podobu, logo, webové stránky, téměř všechny pozvánky, plakáty, ročenky a další propagační materiál dosud vytváří Michal Malina. Ze stručného výčtu je zřejmé, že hradišťští um-prumáci se neztratí.

Poznámky:

- 1 Památkově chráněný objekt zámecké vodárny je situován v městské památkové rezervaci do sousedství bývalé arcibiskupské mincovny nedaleko kroměřížského zámku. Budovu nechal v letech 1893–1904 postavit na pozemku starého biskupského mlýna arcibiskup Theodor Khon. Byla využívána k provozu vodních prvků a zařízení v zámeckých zahradách a parcích. Později zde bylo zřízeno tělovýchovné zařízení, tzv. Orlovna. V posledních letech byl objekt dlouhodobě nevyužitý a přes vnější úpravu fasády chátral. Budova se skládá ze dvou samostatných prostor, galerie Orlovny se dvěma výstavními sály, která je od roku 2008 využívána jako galerie, a z části Vodárna s dochovaným původním zařízením, které bylo ve výstavní sezóně roku 2012 zrestaurované zpřístupněno veřejnosti a využíváno pro specifické výstavní projekty. Multifunkční kulturní prostor spravovalo od konce roku 2014 občanské sdružení Galerie Orlovna (GO!), od roku 2015 zapsaný spolek.
- 2 Z úvodního proslovu Ing. J. Antoše, CSc. k otevření galerie Orlovna: „...Že v kroměřížských školách budou vyrůstat žáci a studenti, kteří budou mít vztah nejen k počítačům, ale i k modernímu umění a kterým dá galerie příležitost získat na vlastní oči dostatek zkušeností nutných k tomu, aby dokázali rozeznat dobré umění od špatného, což není v dnešní postmoderní době tak jednoduchá záležitost. Mám sen, že jednou

nebudou turisté jezdit do Kroměříže jen za památkami UNESCO, ale také proto, že město bude známé svými výstavami a výtvarným děním, tak jako se dnes v zahraničí naučili jezdit do míst mnohem méně známých a půvabných, než Kroměříž jen proto, že je tam k vidění něco nového, co je možná neopakovatelné a co každá výstava v dobrém, nebo špatném představuje. Památky tu stojí už staletí, jsou dostupné (mimo pondělí) každý den a doufám, že přežijí i naši generaci, ale některé věci (i když třeba méně významné) jsou neopakovatelné, a tak jako jezdíme na některé koncerty do Prahy, nebo do zahraničí jen proto, že už se možná nebudou opakovat, tak i ve výtvarném umění jsou výstavy, které člověk vidí jedenkrát za život. Vim, že Galerie Orlovna není Prado nebo Albertina a že tu dnes neuvidíte Klimta nebo Fillu. Možná si ale za deset nebo dvacet let, až se dočtete o významné kulturní události v Paříži nebo v Novém Yorku vzpomenete, že jméno autora, které tam bude uvedeno, jste slyšeli dnes na naší výstavě. Ostatně někde začínal i Petr Nikl nebo Mirek Malina, který je tu dnes s námi jako profesor vystavujících. Mám sen, že se tohle nádherné místo stane dalším kulturním centrem i pro obyvatele města, kteří sem zatím chodí spíše za sportem a za zábavou na protější Slady. Tyhle představy mám už od doby, kdy mě sem před více než dvěma lety zavedla kastelánka zámku Zdena Dokoupilová, když jsem hledal prostor pro tenkrát zamýšlenou galerii UNESCO. Tohle místo má totiž svoje kouzlo a já doufám, že zapůsobí podobně i na vás, i když uvidíte jen jednu jeho část, protože prostor zámeckého vodovodu, který je sám o sobě výtvarným artefaktem a o který bychom chtěli v budoucnu galerii rozšířit, není zatím přístupný a můžete ho vidět jen na fotografiích Mirka Piláta u pokladničky vedle vchodu spolu s prosbou o finanční příspěvek na jeho záchranu. Sen by zůstal jen snem, kdyby v Kroměříži nebylo víc lidí, kteří sní podobně a bez kterých bychom dnes žádnou výstavu neotevírali.“

- 3 ART MOBILE 2008 se zúčastnili: Kristýna Banátová, Marek Jelínek, Martina Kubová, Jakub Leško, Monika Planetová, Martina Smutná, Tamara Vlčková, Klára Vystrčilová, Renata Žáková. Výstavu uvedl Jiří Antoš parafrází Johna Lennona: „Kdo chcete, tak mladým umělcům z UMPRUM na dnešní výstavě zatleskejte, kdo můžete, tak zachraštěte

- brilianty a tenhle projekt podpořte. Je to pro dobrou věc. Podpořit Galerii můžete buď dnes, nebo na závěr výstavy, kdy bude uspořádána aukce vystavených děl, nebo nejlépe při obou příležitostech.*“ Obor a studenty blíže představil akademický malíř Miroslav Malina, absolvent uherskohradištské SUPŠ v letech 1975–1979, v současnosti předseda umělecké rady galerie Orlovna.
- 4 Výstavy „Temavoda3“ (9. 9. – 7. 10. 2012) se zúčastnili tito studenti SUPŠ v Uherském Hradišti: Eva Bičanová, Dominika Fojtíková, Markéta Hasilová, Kristýna Hejlová, Klára Jančová, Tereza Jelínková, Filip Kúrka, Dominik Matůšů, Jitka Miklasová, Lukáš Mizera, Iva Najdeková, Anna Švábíková, Martina Tošovská, Michaela Urbánková.
  - 5 Vladimír Kokolia (*27. 11. 1956 Brno), akademický malíř, grafik, tvůrce instalací, hudebník, absolvent uherskohradištské SUPŠ v letech 1971–1975 v oboru propagační grafika a výtvarnictví, F. Nikl) a Akademie výtvarných umění Praze (1975–1981, malířský ateliér, J. Smetana); nyní profesor AVU v Praze, který patří k české výtvarné avantgardě osmdesátých let 20. století v oblasti abstraktně figurální malby s náznaky konceptuálního řešení. Pro tematickou hloubku, nápaditost zpracování, způsob vyjádření myšlenky a originalitu projevu je považován za jednoho z nejvýznamnějších soudobých umělců.
  - 6 Výstavy Vid' (15. 4. – 12. 5. 2013) se zúčastnili tito studenti: Dominik Běhal, Martin Böhml, Lenka Černotová, Eva Červená, Seiko Hihara, Markéta Hosová, Karolína Klimešová, Šárka Koudelová, Lenka Kubelová, Nikol Kutíková, Michal Marek, Jessika Mayne, František Novák, Tomáš Predka, Xénia Poldaufová, Tereza Reichová, Eliška Sokolová, Ondřej Vinš, Paula Warren.
  - 7 Výstavy 11x3 (25. 8. – 30. 9. 2009) se zúčastnili: Mikoláš Axmann, Boris Jirků, Vladimír Kokolia, Miroslav Malina, Stefan Milkov, Petr Nikl, Jan Pospíšil, Michael Rittstein, Michal Šarše, Oldřich Tichý, Zdeněk Tománek.
  - 8 Reclusus (2. 9. – 6. 10. 2013), výstava byla autorsky rozšířena oproti výstavě 11x3 o čtyři další výtvarníky, zúčastnilo se jí celkem patnáct umělců (Jaroslav Róna, Peter Nižňanský a dva bývalí hradištsí absolventi František Hodonský a Patrik Hábl).
  - 9 Na výstavě Parádní příběhy někoho jiného (20. 7. – 23. 8. 2010) participovali tito umělci: Petr Bařinka, Simona Blahutová, Lucie Ferliková, Denisa Krausová, Lukáš Malina, Petr Strouhal.
  - 10 Prezentace Sdružení Q: Pocta Ludvíku Kunderovi (19. 7. – 7. 8. 2011) se zúčastnilo 26 vybraných členů tohoto uměleckého seskupení, z nichž symbolickou desítku (Miroslav Kovářik, Ludmila Kováříková, Miroslav Malina, Jan Pospíšil, Božena Rossi, Josef Ruszelák, Miroslav Šimorda, Zdeněk Tománek, Miroslava Trizuljaková, Jiří Vlach) tvořili bývalí umřumáci a absolventi Školy umění ve Zlíně, předchůdkyně SUPŠ v Uherském Hradišti.
  - 11 Na výstavě GET ART/ Kromě Alenky Říše za zrcadlem (13. 8. – 4. 9. 2011) participovalo 9 umělců, ale žádný z nich nebyl absolventem uherskohradištské SUPŠ.
  - 12 Výstavy Práce na papíru/ pocta Mariovi... (13. 9. – 2. 10. 2011) se zúčastnilo 13 umělců, z nichž šest byli absolventi SUPŠ v Uherském Hradišti: Martin Čada, Radim Hanke, René Hábl, Patrik Hábl, Marius Kotrba, Kamil Mikel.
  - 13 Marius Kotrba * 30. 9. 1959 Čeladná † 17. 5. 2011 (autonehoda).
Studia: SUPŠ v Uherském Hradišti (1974–1978, obor: reprodukční kamenosochařství a restaurátorství, Jan Habarta), Akademie výtvarných umění v Praze (1981–1987, sochařský ateliér, S. Hanzík) • Činnost: konzervátor ve Valašském muzeu v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm (1978–1981); pedagogická činnost: AVU v Praze (1993–1995, odborný asistent u H. Demartiniho), Akademie Minerva Groningen v Nizozemí (1993, učitel kresby a figurálního sochařství), Lidová škola umění v Rožnově pod Radhoštěm (1994–1995, výuka kresby); Ostravská univerzita v Ostravě (1995–2011, 1996 vedoucí ateliéru sochařství, od roku 1998 docent, 2000 profesor), od roku 2012 měl působit na pražské Akademii; tvorba orientována na robustní figurální plastiku, často spojenou s geometrickými a stereometrickými prvky, která se přibližuje starověké monumentalitě; hledal původní morfologii a archetypy lidských gest; pracoval s kamenem, dřevem, bronzem, betonem, sádrou.
  - 14 Ondřej Oliva (* 25. 5. 1982 Vyškov).
Studia: SUPŠ v Uherském Hradišti (1998–

- 2002, obor: reprodukční kamenosochařství a restaurátorství, Zdeněk Tománek, Jiří Habarta), Soukromá odborná vyšší škola umění ve Zlíně (2002–2003, R. Hanke), Univerzita Palackého v Olomouci (2003–2005), Akademie výtvarných umění v Praze (2005–2010, sochařský ateliér, J. Koblasa, J. Róna, titul MgA.), 2010 pedagogické minimum. *„Ve svých pracích se snažím vytvářet vizuálně zajímavé objekty, které jsou svým tvarem a obsahem čitelné i pro běžného diváka. To je také důvod proč hlavní část témat, která vybírám a se kterými pracuji, vychází z věcí běžného života kolem nás a každý si je tak může jednoduše vsadit do vlastních zkušeností a měřítek“* (OO).
- 15 Výstavní projekt *Temné hlubiny štěstí* (20. 5. – 15. 6. 2014) reflektoval věcnou rovnováhu sil ve vesmíru. Zrcadlil fakt, že oba extrémny jednoho děje se nalézají ve stejném bodě v časoprostoru. Zánik je současně vznikem, okamžik štěstí je zároveň momentem hrůzy. Výstavy se zúčastnili tito umělci: Aleš Brázdil, Jan Gemrot, Martin Kámen, Ondřej Oliva, Róbert Palúch, David Saudek, Pavel Vašíček.
- 16 Výstava výtvarného uskupení Corpora S (20. 5. – 16. 6. 2013) představila šestici umělců: Mikoláš Axmann, Dušan Černý, Jiří Mikeska, Michal Šarše, Pavel Šlegl, Petr Štěpán.
- 17 *Female hysteria* (29. 7. – 24. 8. 2014), kurátorka Balguna Paskaleva z Národní galerie v Praze, účastnice: Markéta Korečková, Alena Kupčíková, Petra Šimková, Ivana Štenclová a host Markéta Urbanová.
- 18 Výstava *František Hodonský /obrazy, dřevořezy/* se realizovala 31. 8. – 4. 10. 2010. *19. února 1945 v Moravském Písku. Studia: SUPŠ v Uherském Hradišti (1959–1963, obor: dekorativní a užitá malba v architektuře a propagaci, V. Hroch), Akademie výtvarných umění v Praze (1963–1969, ateliér krajinářské malby u prof. Františka Jiroudka). V letech 1990–1997 byl profesorem na AVU v Praze a od roku 1998–2013 profesorem na Akademii umění v Banské Bystrici na Slovensku. Je spontánním malířem, bytostným koloristou. Nejčastěji pracuje se smaragdovou zelení, která vyvolává vzpomínky na příšeří lužních lesů, odlesky vodní hladiny a probleskující světlo. V devadesátých letech našel další možnosti výpovědi, a to prostřednictvím reliéfu, objektů a barevných dřevořezů. Citlivou výpověď nalézáme jak na tradičních otiscích, které vznikají v malých nákladech, tak na dřevěné matici. Patří mezi výtvarné umělce, kteří dokáží své prožitky z přírody vyjádřit i slovně – básněmi.
- 19 Mluvicí voda (16. 4. – 24. 6. 2012) společný projekt Petra Nikla (absolventem v letech 1976–1980) a Davida Vrbíka.
- 20 2×PH/ Patrik Hábl/ *Posedlost horizontem* (16. 4. – 13. 5. 2012), Patrik Hábl je absolventem z let 1989–1993, obor: užitá a dekorativní malba v architektuře a propagaci, J. Pospíšil, M. Malina; Eva Vajceová a Stanislav Vajce (21. 5. – 24. 6. 2012), oba studovali v Uherském Hradišti v letech 1954–1958, Eva obor propagační grafika a propagační výtvarnictví, K. Hofman, J. Jaška, J. Kořínek, Stanislav obor: užitá a dekorativní malba v architektuře a propagaci, V. Hroch, K. Hofman, J. Blažek; 2 z Q/ Ludmila Kovářiková a Marie Filippovová (29. 7. – 25. 8. 2013), pouze Ludmila je hradištskou absolventkou z let 1968–1972, obor: výtvarné zpracování keramiky, S. Mikuláštk; Radim Hanke a Ivo Sedláček (20. 4. – 21. 5. 2015), také pouze Radim Hanke je bývalým hradištským studentem z let 1978–1982, obor: reprodukční kamenosochařství a restaurátorství, Jan Habarta, J. Kadlčík; Malina není Oliva (7. 9. – 7. 10. 2015), oba umělci, jak Michal Malina, tak Ondřej Oliva jsou hradištská „umprumáci“ Michal z let 1998–2002, obor: tvarování průmyslových výrobků, V. Anderle, Ondřej také absolvoval v letech 1998–2002, obor: reprodukční kamenosochařství a restaurátorství, Zdeněk Tománek, Jiří Habarta.

Milada Frolcová